

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8520/2024
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Дашић, адвокат из ..., против тужених ББ и ..., обоје из ..., чији је пуномоћник Бисерка Крпић, адвокат из ..., ради поништаја уговора по основном захтеву, односно утврђења ништавости уговора по евентуалном тужбеном захтеву, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3171/23 од 06.12.2023. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3171/23 од 06.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3171/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 3512/21 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се поништи Уговор о купопродаји закључен 15.07.2020. године између тужиле, као продавца, и тужених, као купаца, који је оверен код јавног бележника Јасмине Филиповић Узелац 15.07.2020. године под ОПУ 836-2020 и обавезу тужени да то трпе и издају тужилу ваљану табуларну исправу ради преноса права својине на 581/731 делова некретнине уписане у ЛН ... КО ..., парцела ..., земљиште под зградом – објектом од 53м², земљиште под зградом – објектом од од 31м², земљиште уз зграду – објекат од 500м² и виноград треће класе од 147м², укупне површине 731м², градско грађевинско земљиште и на целој помоћној згради број 2 саграђеној на тој парцели, а уколико то не учине исправу ће заменити пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништав Уговор о купопродаји закључен између тужиле, као продавца, и тужених, као купаца, који је оверен код јавног бележника Јасмине Филиповић Узелац 15.07.2020. године под ОПУ 836-2020 и обавезу тужени да то трпе и издају тужилу ваљану табуларну исправу ради преноса права својине на 581/731 делова некретнине уписане у ЛН ... КО ..., парцела ..., земљиште под зградом – објектом од 53м², земљиште под зградом – објектом од од 31м², земљиште уз зграду – објекат од 500м² и виноград треће класе од 147м², укупне површине 731м², градско грађевинско

земљиште и помоћној згради број 2 саграђеној на тој парцели, а уколико то не учине исправу ће заменити ова пресуда. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 122.600,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 3171/23 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, одбио жалбу и потврдио пресуду Основног суда у Суботици П 3512/21 од 10.07.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је поништај Уговора о купопродаји непокретност закљученог између парничних странака због заблуде о предмету уговора, односно утврђење ништавости тог уговора због непостојања сагласности воља уговорних страна о предмету уговора. Побијана одлука којом су одбијени и основни и евентуални тужбени захтев донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у конкретном предмету, а наводима ревизије не указује се на разлоге због којих је ревизија изузетно дозвољена на основу члана 404. став 1. ЗПП, већ се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија није дозвољена.

Према одредби 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради поништаја уговора о купопродаји, односно утврђења ништавости тог уговора, тужила је поднела 01.10.2021. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор, који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**